

Artur Mas: final de trajecte

Escric aquesta columna a raig. Entre altres coses perquè ja l'hauria d'haver tancat ahir i el temps se'm tira a sobre. Com en el cas dels independentistes que estan farts de seguir el camí d'un viatge cap a la llibertat en el qual, es diu, cal *cremar etapes*. Persones contentes que, malgrat tot, no poden evitar desencisar-se cada cop que la classe política és incapaç d'explicar al poble mobilitzat les discrepàncies que la porten a fer el ridícul una i altra vegada i a arronsar-se precisament quan cal ser més valent.

No voto CiU. Però, com molts altres catalans, m'agradava el tarannà que havia pres Artur Mas pilotant el procés, tot combinant el seny i la rauxa de la catalanitat més pregona. Però, és clar, Mas és el líder d'una formació conservadora federada amb un partit encara més reaccionari i avesat, històricament, a fer la puta i la Ramoneta a Madrid i embolicar-se amb la bandera quan han anat mal dades com en els últims temps.

No dubto de l'independentisme de gent d'unió com Antoni Castellà o Josep M. Vila d'Abadal. Tampoc veig cap clivella en l'anhel de plena sobirania d'alguns convergents manresans com Toni Llobet —ho explicava al Pou en una [entrevista recent](#)— o Ivet Castaño, que escriu en aquest mateix espai de la xarxa. Però, vistos els últims esdeveniments, comença a entreveure's que el viatge de Mas cap al *seu* estat propi és a punt d'arribar al final de trajecte. Al marge dels desafiaments previstos en un full de ruta que mai sabem si es segueix o no del tot. El líder de CiU No ha volgut trencar cap plat. I és una evidència que, en l'episodi de la història del país que estem vivint, és impossible transitar entre la pressió social i política i pressionar al màxim des de Catalunya i sortir-ne impol·lut.

Es comprèn la situació de ruïna i pressió espanyola sobre la Generalitat. S'entenen les dificultats per governar davant d'un panorama tan hostil, però si, d'entrada, el consens al voltant de la consulta del 9-N aplegava un 80% de l'arc parlamentari, la prioritat hauria de ser no desvirtuar-la i tirar-la endavant segons la idea original. No es pot fer una consulta de fireta com a últim recurs per simbolitzar la democràcia amb una urna i unes paperetes que omplirem els de sempre. Cal transgredir més que mai i tensar la corda sense pensar en repercussions electorals futures i tenint en compte que les amenaces i coaccions espanyoles —seculars, recurrents i del tot esperables— es podien dirimir amb un tancament de files dels partidaris de posar les urnes i amb el suport d'un nombrós i creixent

I, evidentment, quan comencen a sentir-se veus que apunten que la intenció del President és fer una llista conjunta i acabar plantejant una reforma de la Constitució, a un servidor ja li queda clar que vol estalviar-se quelasevol desobediència i salvar els mobles d'una formació política en notable regressió. A aquesta proposta, a aquest enèsim intent d'anar *de bon rotllo* amb les hienes madrilenyes, evidentment, Junqueras li han dit que no i, probablement, ERC el farà caure si no rearma el seu convenciment de plantejar una ruptura absoluta amb l'estat com a primera esquadra per negociar-hi bilateralment. Això sí, en igualtat de condicions, amb l'observació i validació internacional i deixant a banda la sacrosanta constitució.

Per postres, la premsa també va plena de l'oferta d'lceta per mantenir l'actual Govern a l'estil Barcelona World. Per mi, un pas previ perquè Mas faci la fi del cagaelàstics. Arribats a aquest punt, no puc evitar sentir certa decepció i una creixent temença: la de perdre el temps de certs sectors convergents davant de l'arronsada del President. Penso en persones com el diputat bagenc de CiU David Bonvehí, que sempre explica que va vincular-se al partit per l'admiració i les idees d'Artur Mas. L'arribarà a decebre com ho ha fet Jordi Pujol en la majoria de militants i votants històrics del partit? Mas els ha estat enganyant tot aquest temps i, de retruc, a la resta de catalans? O, simplement, ha fet un salt endavant continu i ara li ha agafat vertigen? Ho veurem, de ben segur, en les properes setmanes.